

Úspěch mladých hasičů - účastníme se republikového kola !!!

Vážení přátelé hasičského sportu. Jak jsem mnohokrát podotknul, naši mladí hasiči se kromě požárních útoků a sportu účastní i dalších akcí spojených s ligou mládeže Okresního sdružení Kutná Hora. Jedna z těchto činností je i literární a výtvarná soutěž: „PO očima dětí“, které se každoročně aktivně zúčastňujeme. Je zde vyhlášeno několik kategorií rozdělených dle roku narození a druhu vybrané práce, jako je malování obrázku s hasičskou tematikou, napsání článku, nebo počítačová prezentace na dané téma. Naše děti letos opět namalovaly několik krásných obrázků, které jsme odeslali na okres, ale bohužel jiné děti namalovaly asi hezčí obrázky, tedy alespoň podle hodnotící komise.

Jednou z kategorií bylo i napsání článku, který je spojený s požární tematikou. Tady se povedl husarský kousek naší dorky **Adély Hodbodové**, která napsala článek (viz níže) o automobilové nehodě. Tento příběh je vymyšlený, neříkám, že se to někomu z vás nestalo, ale po přečtení posuďte sami. Nápad vznikl při ukázkách na našem dětském dni, kdy proběhla ukázka vystříhování z havarovaného vozidla. No a nemožné se stalo skutečným. Tento článek se na okrese zalíbil natolik, že postoupil přímo z prvního místa ve své kategorii na krajské kolo. Tady světe div se, článek opět vyhrál první místo a postoupil tak na **republikové kolo**.

Je to poprvé, kdy se někdo z nás mladých hasičů SDH Chotusice dostal tak daleko a reprezentuje náš tým tak vysoko. Díky tomuto článku se o našem malém SDH ví i na republice!!! Nezbývá nám, než jen doufat a držet pěsti, aby se článek líbil i tam a vyhrál nějakou pěknou cenu. Určitě vás budu o výsledku informovat. Vyhlášení výsledků by mělo být k dispozici již tento měsíc.

Děkujeme moc Adéle za reprezentaci našeho sboru na republikovém kole v soutěži „PO očima dětí“ a přejeme jí do budoucna hodně štěstí, protože již dovršila věku, kdy bude moci pracovat s dětmi jako instruktor mládeže a možná i jako vedoucí. Ještě jednou díky.

Vedoucí mládeže SDH Chotusice

Petr Hodbod

Přeji vám pěkný zážitek při čtení článku, který se dostal až na republiku.

Výherní článek:

Ještě před měsícem jsem patřila mezi ty, kteří při slově hasič viděli jen plameny a zachraňování lidí z jejich hořících domovů. Ale pak se stala ta nehoda...

Je pátek 7:06, zaspala jsem do práce. Stalo se mi to tento týden už podruhé, určitě za to budu mít v práci postih. Venku prší, nastoupím do auta, zapnu světla, stěrače a rychle razím do práce. Blížím se k odlehlé křižovatce. Rychle se rozhlédnu, nic nejede, a tak nezastavuji.

Najednou vidím zleva ostrá světla, pískot pneumatik a...

Hraje rádio, čelní sklo je od krve, nemůžu se hýbat... co se stalo? Z auta se kouří, nejsou to plameny? Někdo se snaží otevřít dveře, ale pak odejde. Proč mi nepomůže? Proč odešel? Prosim pomoz mi!! Mám strach, copak mi nikdo nepomůže?

Z dálky se ozývá houkání. Vidím modrá světla, zní hlasitá siréna. Za chvíli je opět ticho... Už ztrácím naději, nikdo nepřijde, kouří se tu, určitě uhořím... Ťukot na okno. „Haló paní?“ Podívám se. Matně rozeznám žlutou

přilbu, tmavé oblečení. Je to muž, pomůže mi? Zase t'uká. „Haló!“ Rozbrečím se. „Pomoz mi,“ zní mi v hlavě. Vidím další přilbu, další a další. „Dveře nejdou otevřít, budeme stříhat,“ slyším z venku. „Hele obejdi auto. Pavle dojde pro nůžky!“

Za mnou se otevře kufr. Někdo klopí sedačky. Proč mi nepomůže ven? Vždyť tu uhoříme! Promluví, „nebojte se, jmenuju se Tomáš, jste v pořádku? Můžete dýchat?“ Nedokážu odpovědět ani na jednu otázku, jen brečím. „Nebojte se, dám vám krční límec, chlapi nás vystřihají ven, budete v pořádku,“ říká. Vedle mé hlavy se objeví nějaká dřevěná deska. „Teď se rozsype sklo, nelekněte se. Je tu kouř ale nebojte, to je z airbagu,“ muž nepřestává mluvit. Stále mi zní v hlavě jeho hlas, uklidňuje mě, budu v pořádku. Říkal to, oni mi pomůžou. „Za chvíli budete venku, vydržte. Teď vám odříznu pás. Chlapi vás vyndají ven a položí vás na nosítka. Všechno bude dobrý.“

Zanedlouho jsem venku z auta. Ležím na nosítkách, někdo mě přikryje, někam mě nesou. Kde je ten hlas z auta? Kde je? Mé oči pátrají po žlutých přilbách. „Budete v pořádku, záchranáři vás odvezou do nemocnice,“ slyším u své hlavy. To je on. Můj dech se zklidnil, budu v pořádku. Konečně se zmůžu na slovo. „Děkuju,“ řeknu jen a ztratím vědomí.

O pár týdnů později se zotavím. Jsem propuštěná z nemocnice a vracím se domů. Jenže moje první cesta míří jinam. Musím najít toho hasiče. Toho, který mě držel při smyslech. Když přijedu na hasičskou stanici, muži sedí u stolu a smějí se. Někdo si čte, někdo svačí. Všichni mě přivítají, setkám se i s Tomášem, který mi byl velkou oporou a já se opět zmůžu jen na pár slov. „Děkuji vám, děkuji vám všem, zachránili jste mi život!“

Tenhle příběh se sice nestal mně osobně, ale stal se určitě několika lidem na světě. Mnoho lidí vidí hasiče jen u požárů, ale oni nasazují své životy i na jiných nebezpečných místech, jako je například silnice. Měli bychom si uvědomit, že hasič je jeden z těch prvních, který nám může při autonehodě pomoci. A proto když uvidíte modrá světla, zastavte a nechte je projet, vždyť i vy je můžete někdy potřebovat.